

европейцитѣ не могатъ. Тѣ се занимаватъ отъ хиляди години съ тия въпроси, когато въ нашата съвременна наука едва сега започватъ да изучаватъ строежа на човѣшкото тѣло по-подробно, отколкото досега.

Христосъ прави едно сравнение, казва: „Ако житното зърно не падне на земята не може да се размножава. Размноженіето е законъ за разумния животъ. „Плодете се и се множете“, казва Писанието. Само разумниятъ човѣкъ може да се размножава, а неразумниятъ човѣкъ само се дроби. Да дробимъ попара, това не е разуменъ животъ; да чупимъ камъни, това не е разуменъ животъ. Да градишъ, това е друго нѣщо.

„Ако житното зърно не падне“. На какво? — На добрата почва подразбира Христосъ, то само остава и не дава плодъ. Слѣдователно, всѣки животъ има свои специални условия за развитие. Забѣлѣжете всѣки индусъ може да ви разправя за седемъ тѣла, които човѣкъ има, но при това всѣки индусъ очаква нѣкой великъ учителъ да дойде да имъ говори. Значи, това знание нищо не ги ползува. Човѣшкитѣ тѣла прогресиратъ епохално, въ тѣхъ има извѣстни творчески вълни, които ги подтикватъ, тъй както силитѣ въ природата подтикватъ пролѣтътъ да се прояви. Има вълни на физическо тѣло; има вълни на астралното тѣло; има вълни на умственото тѣло; има вълни и на причинното тѣло. Значи, човѣкъ може да знае строежа на своето тѣло, но това тѣло има нужда отъ хранене. Ако не го хранишъ, това знание е на половина знание. Сѣщото нѣщо се отнася и за умственото тѣло, както и за другитѣ тѣла. Човѣкъ не